Ο Θεός θέλει, ο άνθρωπος, να διορθώνεται δια του ανθρώπου (Άγιος Παΐσιος Αγιορείτης)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 6 Σεπτεμβρίου, 2022

– Γέροντα, **όταν αντιμετωπίζω ένα θέμα και προσεύχωμαι γι' αυτό, πως θα καταλάβω ποιο είναι το θέλημα του Θεού**;

– Το θέλημα του Θεού δεν βρίσκεται έτσι. Καλύτερα να ρωτάς για ένα πρόβλημά σου. **Να μη ζητάς πληροφορία από τον Θεό, εφόσον μπορείς να συμβουλευθής κάποιον άνθρωπο, γιατί μπορεί να πλανηθής**. Κάποιος πήγαινε σε μια εκκλησία, στεκόταν μπροστά στο εικονοστάσι και έλεγε: «Παναγία μου, να πάρω χρήματα από το κουτί;». Του έλεγε ο λογισμός: «Πάρ' τα». «Ναι, θα τα πάρω», έλεγε και έπαιρνε τα χρήματα. Μια-δυο-τρεις φορές, ένας επίτροπος προβληματίσθηκε. «Τι γίνεται; Λέει. Κάποιος πρέπει να παίρνη τα χρήματα» και πήγε να παρακολουθήση. Τι να δη; Σε λίγο ήρθε αυτός και επανέλαβε τα ίδια: «Παναγία μου, να πάρω τα χρήματα από το κουτί;... Ναι, θα τα πάρω», είπε, οπότε τον έπιασε ο επίτροπος.

Πάντοτε, **όταν υπάρχη άνθρωπος πνευματικός, τον οποίο μπορείς να ρωτήσης, πρέπει να ρωτήσης. Όταν δεν υπάρχη άνθρωπος να ρωτήσης – λ.χ. βρίσκεσαι στην έρημο -, αλλά υπάρχη μέσα σου η δίψα της υπακοής, τότε ο Καλός Θεός γίνεται ο Ίδιος Γέροντας και σε φωτίζει και σε πληροφορεί**. Δεν μπορείς, ας υποθέσουμε, να βρης κάποιον, για να σου εξηγήση ένα χωρίο από την Αγία Γραφή; Τότε σε φωτίζει ο Θεός και το καταλαβαίνεις.

– Γέροντα, **πώς θα καταλάβη κανείς, αν κάτι που συμβαίνει στον αγώνα του είναι από τον πειρασμό ή από δική του απροσεξία**;

– Θα πάη να ρωτήση.

– Δηλαδή **μόνος του δεν μπορεί να το καταλάβη**;

– Και να καταλαβαίνη κάτι, δεν μπορεί να είναι σίγουρος. Εδώ και ένας που έχει εμπειρία, πάει και ρωτάει κάποιον άλλον. Εγώ για ένα ατομικό μου θέμα πάντοτε θα ρωτήσω. **Την δική μου λύση, και σοφώτερη να είναι, την θεωρώ την μεγαλύτερη βλακεία, όταν πρόκειται για προσωπικό μου θέμα.** Ούτε πάω σε

κάποιον που ξέρει τι με αναπαύει, αλλά σε κάποιον που δεν ξέρει. Βλέπεις, και ένας γιατρός, για να είναι σίγουρος ότι έκανε καλή διάγνωση σε μια δύσκολη περίπτωση, συμβουλεύεται και άλλον γιατρό, πόσο μάλλον ένας φοιτητής! Όσο πνευματικός άνθρωπος κι αν είναι κανείς, και όσο καλή τακτοποίηση κι αν κάνη μόνος του στα θέματά του, δεν μπορεί να αναπαυθή, γιατί **ο Θεός θέλει ο άνθρωπος να βοηθιέται από τον άνθρωπο και να διορθώνεται δια του ανθρώπου. Τα οικονομάει έτσι ο Καλός Θεός, για να ταπεινώνεται ο άνθρωπος.**

Πρέπει να εκθέτη κανείς τους λογισμούς του και τις καταστάσεις που περνάει στον πνευματικό του, να τον συμβουλεύεται και να μην αποφασίζη μόνος του για τα δύσκολα θέματα ούτε να αντιμετωπίζη μόνος τους τις δυσκολίες που συναντάει στον αγώνα του, κάνοντας πρόβες στον εαυτό του, γιατί ο πειρασμός θα τον μπερδέψη και θα του δημιουργήση προβλήματα. Μερικοί φθάνουν στο σημείο να βάζουν μόνοι τους κανόνα στον εαυτό τους. Είναι πολύ επικίνδυνα αυτά τα πράγματα.

Όποιος δεν έχει πνευματικό, για να τον συμβουλεύεται στην πνευματική του πορεία, μπερδεύεται, κουράζεται, καθυστερεί και δύσκολα θα φθάση στον προορισμό του. Αν δίνη μόνος του λύση στα προβλήματά του, όσο σοφός και αν είναι, επειδή κινείται με αυτοπεποίθηση και υπερηφάνεια, μένει σκοτισμένος. Ενώ, όποιος ταπεινώνεται και πηγαίνει με εμπιστοσύνη και αυταπάρνηση στον πνευματικό και ζητά την γνώμη του, βοηθιέται και του δίνει την σωστή απάντηση. Να, όταν έρχεται κάποιος με ευλάβεια, με τον λογισμό πως είμαι άγιος, ενώ εγώ είμαι τενεκές, έχω προσέξει ότι νιώθω μέσα μου μια αλλοίωση και αυτά που του λέω δεν είναι δικά μου. Από αυτό καταλαβαίνω ξεκάθαρα ότι ο άνθρωπος αυτός έχει έρθει με ευλάβεια, και ο Θεός, για να μην τον αδικήση, δίνει σ' εμένα αυτήν την καλή κατάσταση. Σε τέτοιες περιπτώσεις, αν πρόκειται για ένα σοβαρό θέμα, ο Θεός σε πληροφορεί και μπορείς να του πης τι θα συμβή, πότε θα συμβή και πώς να το αντιμετωπίση.

(Από το βιβλίο: Γέροντος Παϊσίου Αγιορείτου Λόγοι, τόμος Γ' «Πνευματικός Αγώνας», έκδοση Ιερού Ησυχαστηρίου «Ευαγγελιστής Ιωάννης ο Θεολόγος», Σουρωτή Θεσσαλονίκης. 2001
Μέρος πέμπτον: Η δύναμις της εξομολογήσεως)

(Πηγή ψηφ. κειμένου: orp.gr*)*